

CONFABULA

II. évf. 1. szám

1993. február/1.

POTE Orvostanhallgatók lapja

A TARTALOMBÓL:

Ki lesz a Rector?
riportunk a 2-3. oldalon
prof. dr. Szelényi Zoltánnal

Levélhullás
Mít ír a Miniszter?
4-5. oldal

EGYETEMI KLUB
6-7. oldal

TEMPUS-MOE-HAMSIRC
8. oldal

AGYKONTROLL
Sümegei András írása a 9.
oldalon

Ami Karácsonyról elmaradt
szemelvények Eötvös Lőrind rectori
székfoglaló beszédéből a 10. oldalon

English page
page 11.

Találós mese
12. oldal

**Az újságban olvasható
versek Lukács Miklós
Csaba költeményei**

GONDOLATOK

Kész, vége. Túl vagyunk rajta. Nem volt könnyű Nem volt könnyű, sőt nehezebb volt mint az előző, mert egy ideje egyre nehezebb. Új tárgyak új szigora konvertálja DIPLOMÁVÁ leendő oklevelünket. - Aki nem bírja nem is idevaló. - mondják, s évről évre csökken az 'idevalók' száma. Ki azért marad el, mert kevés benne az akarat, ki azért mert ugyan akarat van benne, a kezdeti botlások azonban - melyeknek nyoma kitorolhatatlanul belevésztett lecke-könyvébe - végigkísérik (mert kevés hely van szép egyetemünkön ahol csak azért nyitják ki az Indexet, hogy jegyet írjanak bele) mindaddig, míg valaki meg nem adja a kegyelem-döfést. A kegyelem-döfős nem feltétlenül döf önszántából, sokszor nincs más választása, mert azok akiknek nem bocsáttattak meg bűneik, az állandó hátrányos megkülönböztetéstől meggyötörve elvesztik akarásukat s megadják magukat. Nehezebben végzik ők az egyetemet mint a többiek. Gondoljunk most egy percre az önhibájukból és a kicsit talán önhibájukon kívül elvérreztekkel... Köszönöm.

FIGYELEM ELSŐÉVESEKI
Nagyon sokan az Anatómiából elért eredményekre kíváncsiak. Talán még nem vagytok elkésve.

A többség azért sikeres vizsgaidőszakot tudhat maga mögött. Az eredményektől függően ki azt számolgatja mennyivel jelent többet vagy kevesebbet átlaga helyi egységben (forint) kifejezve, ki annak örül, hogy még 'él',

indulatokkal gondolunk azokra, akik térdig gázoltak igazságérzetünkbe, s halálával arra, aki mégiscsak a jobbat adta. Elkezdődött egy új félév. Fogadkozunk: ezt majd végig tanuljuk. (Csak ezt az első hetet töltjük még pihenéssel.) Többen TDK-zni kezdenek, néhányan felülvizsgálják előző félévi időbeosztásukat, páran férjhez mennek, megnősülnek, gyereket szülnek most, hogy nem kell már félni. Az egyetem pár nap alatt újra éled s túl hamar feledésbe merül a vizsgaidőszak minden keserve. Március táján ismét fél ház előtt mennek majd az előadások, mert megint többen lesznek akik a következő héten is lazítanak még egy picit, s a büfében sem lesz kisebb a forgalom mint eddig. Akár tetszik, akár nem, egyelőre még ez a természet rendje nálunk. (S ezen nem is lehet változtatni az elvárások növelésével. Idővel azért talán minden tanszék /az újak is/ olyan 'piacot' kínál nekünk 'vásárlóknak', hogy mindannyian örömmel látogatjuk majd órát, nem csak kényszerből, azért, mert vizsgáznunk csak az előadók szavaiból lehet, s mert bármilyen más forrásból merített tudás kevésnek bizonyul. Mert ilyen is van. Aki nem hiszi kérdezze meg pl. a harmadéveseket!) Most, hogy újabb félév biztonsága simogat, valahogy minden szebb. Egy kicsit megkönnyebbültünk. Még kevesen gondolnak a májusra. Még nem tudjuk, de reméljük, az idén nem volt öngyilkosunk.

Lehet-e orvos polihisztor?

Hagyományos, új professzorainkat bemutató sorozatunkban egyetemünk egyik legsokoldalúbb tanárát, Dr. Szelényi Zoltánt a Kóréletlan Intézet vezetőjét kaptuk mikrofonvégre, aki az elmúlt héten tartotta táblás ház előtt nagy sikerű székfoglaló előadását.

- A Professor úr több megelőző riportalanyunkkal ellentétben meglehetősen régi arc itt Pécsen. Mióta dolgozik a POTE-n?

- Ha csupán Magyarországot vesszük figyelembe kizárólag a pécsi egyetemen munkálkodtam egész életemben: a TDK-s éveket is beleszámolva 1962 óta, több mint harminc éve vagyok a Kóréletlan Intézetben. Az itt eltöltött időt azonban többször szakították meg külföldi tanulmányutak. Legutóbb fél évet voltam az USA-ban; ott került végső formába nagydoktori dolgozatom, melyet a közeljövőben adok be. Elsősorban a láz pathogenesiséről szól. Mi központi idegrendszeri mediátorokat kutatunk és a centrális CCK szerepét Bartha doktorral itt irtuk le először a POTE-n. Disszertációm a centrális monoaminerg és pyrogén tényezők összefüggését taglalja, ahypothalamicus és alsó agytörzsi mechanizmusokkal is foglalkozik. Ha itthon sikerül műszeresen felfejlődnünk, ezt a vonalat folytathatjuk.

- Tudom udvariatlan kérdés, de nem állhatom meg, hogy fel ne tegyem: ha Önök központi idegrendszerrel foglalkoznak az Intézetben, hogy lehetséges, hogy a

Kóréletlan tantervéből ez a fejezet kimaradt?

- Oktatásunk szerkezete hagyományosan Donhoffer professzor tematikájára támaszkodott, s ő ebből az alfejezetből csak bizonyos részeket érintett, mint például a fájdalom, a hőszabályozás, a diabetikus kómák vagy épp a láz központi idegrendszeri folyamatait a szervezet egészének tükrében. Praktikusabb indok, hogy a teljes idegrendszeri

maradhat ki. A reformok nagy eredménye az agy folyamatainak ismertetésében az Életlan-Neuropsychológia-Orvosi pszichológia-Psichiátria tengely kiépítése. A kötelezően választható tárgyak közt lesz Gerontopathophysiológia, melyben szintén helyet kap a központi idegrendszer. Lehet, hogy a fakultatív tárgyak közé fel kéne venni a Központi idegrendszer kóréletlanát is...

(A szerkesztőség véleménye)

lélekgyógyászat oktatása egy erős orvosi pszichológia tanítással megtámogatva bizony nem szenvedne csorbát, ha a neuropsychológia lenne fakultatív és az idegrendszer kóréletlanu lenne helyette kötelező tantárgy. Így az a neurológia tudásunk se lenne olyan "vékony" alapokon, melyre akár sebész akár belgyógyász vagy bármely más klinikum művelőjének nap mint nap szüksége lehet.)

- Közlsmert dolog: a Professor úr a város legjobb kórusában "A" Nevelők Házában énekel. Csodálatos átéléssel tolmácsolja a műveket, nemegyszer szólószerepet is vállal. Hogyan alakult szerelme a zenével? Véletlen, vagy tudatosan fontosnak tart medikusok, orvosok számára egyfajta polihisztorizációt?

- Őszintén megmondom: zenei gimnáziumba jártam, de érettségi felé kiderült, hogy hangszeres tudásom nem olyan jó, mint szerettem volna. Am azok után sem tudtam meglenni zene nélkül, hogy elkezdtem jámi az orvosi egyetemre, sőt amíg éveket töltöttem külföldön a tanulmányutak alkalmával; ott is beléptem kórusokba. Még vizsgák előtt is eljártam próbára! A külföldi fesztiválokon széles kultúrpalettát ismerhettem meg (Európa gyakorlatilag minden országában) és másfajta jóemberekkel találkozhattam ami igen frissítően hatott rám. Nagyon lényegesnek érzem, hogy logikai-lexikális tevékenységük mellett más agrrészeinket is működtessük, ennek egyik legfelelősebb, legtartalmasabb formája a művészet, a zene. Nem kis részben ez egy fontos kommunikációs lehetőség - és az élet végeredményben az emberi kapcsolatokról szól.

pathophysiológia oktatása igen nagy óraszámnövelést jelentene és túlterhelné a hallgatókat. Az elmúlt másfél évben apró lépésekkel csempésztük be az idegrendszer valamivel bővebb oktatását, hiszen a félévek végén integrált problémaköröket tekintünk át és az olyan, az egész szervezetet érint témáknál, mint a keringés, légzésszabályozás vagy az ischaemiák, természetesen a központi idegrendszer sem

Régi probléma: az ember a másod és ötöd év között bizony felejt és elmosódik az a központi idegrendszerrel szerzett aprólékos tudás, ami a neurológia elsajátításához elengedhetetlen. Anélkül, hogy a diszciplinákat rangsorolnánk a kevés életveszélyes állapotot, és az öngyilkossági krízistől, meg néhány ehhez hasonló rendkívül lényeges helyzettől eltekintve kevés nem-psihiáter szakorvosok számára hasznosítható gyakorlati ismeretet hordozó

Az elmúlt néhány évtized korlátozott tevékenysége e téren is lassan olvad. Az oktatóknál is kell egy új generáció, aki ezt ösztönzi. Vezetőinkben is nagyon bízom, hogy erre figyelnek, támogatják. Kell egy hely, ahol beszélgethetünk egymással. A legkisebb lépést tegyük meg magunk, pl. padokat vihetnénk a főépület negyedik szintjére, ahol bárki leülhetne csevegni, beszélgetni oktatási, tanulási szünetekben.

Egy jó egyetemi városban egész évben legyen élet! Ezzel szemben kár, hogy ma a POTE-n ritkák a viszonylag állandó aktivitások: a kultúra, a sport, a TDK, az információ közlés helytelenül csak a szorgalmi időszak pár hónapjára korlátozódik. Igen érezhető az Universitas egy közös otthonának, az egyetemi klubnak a hiánya is. Mindezek háttere persze egy magasabb szintű tanulás-oktatás lehetne. A távoli cél az, hogy az itteni 5-6 év ne robotot jelentsen, hanem az egyén személyiségének egészséges kombinációjához megajánlásokat tegyen az Egyetem, egy bizonyos ritmust adjon, hiszen itt kell kialakulnotok a felnőtt életre és gyökereket eresztenetek

egyben, hogy ne legyetek egyedül. Fontos, hogy az egyes korcsoportok között ne ellentétek, hanem éppen átfedések legyenek - többek közt ehhez is segít a zene, és üdvözlendő, hogy a POTE-n újra van kész, jó kórus, mely talán vonzani fogja a medikusokat, az orvosokat soraiba.

- **Visszacsatolva az előző kérdéshez: Ön szerint tartható-e a mai magas követelmények közt bizonyos "polihisztor" jellegű élet- és foglalkozásfelfogás, vagy a jövő végérvényesen egy lexikálisan felkészült, pontos, részletes ám szinte gépiesen egzakt, tárgy- és szerepszerű pálya felé mutat?**

- Én valóban egyfajta polihisztor mellett törek lándzsát, ami logikusan simul hivatásunkhoz, mely gyakorlati és elméleti is egyben, a humán- és természettudomány mezsgyéjén mozog és legfőképpen alkalmassá teszi saját egyéniségünket, hogy oly sok dolgot megértsünk és elfogadjunk, mely egy - beteg - emberrel való foglalkozáshoz kell, illetve kellően kiegyensúlyozottá, sokoldalúvá tehet ahhoz, hogy

egyáltalán a gyógyításhoz jogunk legyen fogni. Sajnos a kutatók foglalkozása elűt az orvosétól és egy picit a polihisztor ellen sodor: hiszen, ha valaki tudományosan az élvonalba akar kerülni, az akkora szorgalmat és munkát igényel, ami perifériás látását akaratlanul korlátozza. Aki fiatalon gyors nemzetközi eredményt akar, az vegye ezt figyelembe, de tudat alatt hagyja meg igényeit - hogy évtizedek múlva tudjon szélesebb körben tájékozódni. Nem vád, de tény: sok kollégán látható, hogy a családalapítás, a megélhetés gondjai és a tudományos törekvés mindezt kiölte, pedig elég, ha csak arra gondolunk, milyen jól jön a szélesebb érdeklődés mondjuk az interdiszciplinális előmenetelnél... Persze a fiatalok céljai, élményei itt is meghatározóak. Önmagam életében így áll: a hivatás, sőt mostani beosztásom mellett is nyitottságom - akármilyen szinten - egyéb tevékenységeim iránt fenntartom.

- **Ezekhez az "egyéb tevékenységeihez" sorolhatjuk aktív szerepét az egyetemi közélet**

formálásában. Ön ott volt a "Fehér Könyv" megalkotói közt, részt vett a Reform Bizottság, most pedig az Oktatási Bizottság munkájában. Éppen ezért kérdezem meg: ki fog indulni az Idel Rector választáson?

- Hivatalos információim nincs. Az SZMSZ szerint újra lehet választani akár a mostani rector, rectorhelyetteseket is, hiszen 65 év feletti professzoraink csak intézetvezetők nem lehetnek, egyetemi tisztségeik viselésének törvényes akadálya nincs. A legutóbbi tanácsülés szerint Dr. Kelényi Gábor 1993. júliusától a Kórbontani Intézet társprofesszora marad, tehát semmi sem szólna újraválasztása ellen. A magánvéleményem az, hogy jó lenne, ha az átmeneti kritikus időszak végigvitele egy rector irányítása alatt folyna. Természetesen tőle kell megkérdezni, hogy indulni fog-e...

(A szerkesztőség ígérete: következő számunk valamelyikében feltesszük ezt a kérdést.)

Lukács Miklós Csaba

COPYCARD

Figyelem!!

Biztos van még aki nem tudja, hogy Egyetemünk elméleti tömbjének III. emeletén decembertől bárki által használható mágneskártyás fénymásológépek találhatók. A másolni vágyók sok felesleges várakozástól kímélik meg magukat, ha ahelyett, hogy sorban állnának akár a Diákirodán, akár a könyvtár fénymásológépjében, ezeket használják.

Az árak: 50 másolat 250 Ft
100 másolat 450 Ft
500 másolat 2150 Ft
1000 másolat 4100 Ft

Az árak 25% ÁFA-t tartalmaznak! 25 db folyamatos másolat felett a gépek 20% árengedményt adnak. Mágneskártya a könyvtár fénymásológépjében kapható.

Ezúton szeretnénk köszönetet mondani dr. Kellermayer Miklónak segítségéért.

Becsomagolt orchidea

Blokkházak fölött zöld madár dalát
lestem egy kizsolt felmárt szommal
kolibriásokra röppen szívemmel

Na virgona szől söpör

útalmon a barackvirágok
illatukkal megfürdötik a levegőt
ha esobbanó harmatba botlik surranóm
és a hold széles mesollyal üzenget
ha bár nem is tudom honnan jöttem
letha léptem lehet, hogy olór...

A 3.000 Ft-os tankönyv és jegyzet vásárlási támogatásról, avagy mi lesz közel 2 millió forint sorsa

Egy 1991-ben kelt határozat szerint az egyetemi hallgatók számára évente, fejenként átlagosan 3000 Ft tankönyv és jegyzet vásárlására fordítható támogatás áll rendelkezésre. Ennek elosztását az intézmények maguk határozzák meg. A Pécsi Orvostudományi Egyetemen minden hallgató számára jóváírásra került ezen támogatás.

Jogosan vetődik fel a kérdés, hogy milyen 3000 Ft-ról írok, amikor ezt nem kaptuk kézhez. Ezen összeget, mint hallgató akkor használtad fel, amikor pl. egy 1250 forintos urológia könyvet százennéhány forintért megvásároltál. A különbözetet ebből a támogatásból fizette ki az Egyetem. Ez nem csupán az urológia könyvre vonatkozik, hanem értelemszerűen a többire is.

A probléma ott jelentkezik, hogy ezt az ún. "támogatást" csak a minisztérium által rendelt tankönyvek vásárlására fordíthatod, és akkor sem költetheted másra, ha már minden ilyen – egyébként bizonyára nagyon értékes könyvet – megvásároltál. Lényegében három buktatót rejt a dolog:

1. Néhány más, nem a minisztérium által rendelt – s ezért talán nem is igazán jó (a minisztérium finanszírozási szempontjaiból pedig egyenesen rossz) – könyvet (csak példaként megemlítve a Tanrendi tájékoztatóban az Intézetek, Klinikák által javasoltak közül: Robbins Kumar: Basic Pathology, Harrison's: Principles of Internal Medicine, Klein: Immunology, Schwartz: Principles of Surgery stb.) nem vásárolhatsz meg.
2. Miután megvásároltad a szükséges (előírt) könyveket, a 3000 Ft jelentős része, ha pedig nem veszel könyveket (mert pl. kölcsön kérsz, vagy "öröklöd") a pénz teljes egészében megmarad. Ez összegyetemi szinten 2 millió forint körüli összeget jelent.
3. Érdemes elgondolkodni azon, hogy ki határozza meg, mely könyvek minősülnek egyetemi tankönyvnek: a minisztérium vagy az egyetemek. Véleményem szerint egy egyetemi oktató el tudja dönteni, mely könyvekből kíván okítani, számonkérni,

nem kell ezt felülről előírni.

Mellékelve látható a témában – a Hallgatói Önkormányzat Választmány előzetes állásfoglalása után – dr. Surján László Miniszter Úrnak írt levelem, valamint az arra érkezett gyors válasz. A levelet lehet sokféleképpen értelmezni, de írásban az szerepel, hogy Miniszter Úr reagálása a kérdésben pozitív, s csak remélni tudjuk, hogy az is marad. A végleges válasz megszületése természetesen az "apparátus" munkáját fogja dicsérni, egész pontosan minősíteni. Ennek első foka az, hogy a november végén kelt levelekre még a cikk írásáig, január 28-ig nem érkezett meg a végleges válasz. Közben több telefonbeszélgetést bonyolítottam le a minisztérium illetékes főosztályvezető-helyetteseivel, akik megértik problémánkat, mely szerint szeretnénk látni a pénzünket, és részünkről ezt természetes reakciónak tartjuk, de támogatni valószínűleg nem tudják.

A helyzet közben tovább bonyolódott. A minisztérium arra kérte az Egyetemet, küldje el, hogy az 1994-ben megjelenő könyvek közül – melyek egy részénél még azt sem tudni, ki írja – 5 évre előre mennyit rendel a hallgatók számára. Vagyis az 1998. évi tankönyvrendelést most kell leadni. Bár minden térer ilyen jelentős előrelátással rendelkeznenek.

Hogy mit tudunk tenni a továbbiakban? Semmi esetre sem hagyjuk annyiban a dolgot, márcsak azért sem, mert javaslatunkkal Miniszter Úr is szimpatizál, másrészt pedig azért vagyunk, hogy az ilyen problémákat lehetőségeinkhez mérten kezeljük; tehát:

The Show Must Go On

Boncz Imre

**Dr. Surján László
Miniszter Úr részére
Népjóléti Minisztérium**

Tisztelt Miniszter Úr!

Az egyetemi és főiskolai hallgatók tankönyvvásárlási támogatásával kapcsolatban a következő problémával fordulok Miniszter Úrhoz a Pécsi Orvostudományi Egyetem

Hallgatói Önkormányzata részéről:

Sajnálattal tapasztaltuk, hogy a 3.000 Ft/fő/év támogatás felhasználásáról a hallgatók nem saját belátásuk szerint dönthetnek. A Minisztérium által küldött leirat szerint a támogatást csak a Minisztérium által támogatott tankönyvekre lehet fordítani. Mindezt egy 1991-es kormányhatározatra való hivatkozással teszik, melynek számát ill. fellelhetőségi helyét a levél nem tartalmazza.

Ismereteim szerint ezzel kapcsolatban 1991-ben egy kormányhatározat született: 2004/1991.(HT.4.) Korm. határozat a tankönyv- és jegyzetkiadás állami támogatásáról, valamint a tankönyvek és a jegyzetek terjesztéséről, ami ilyen kitévél nem tartalmaz. Ennek 2. pontja szerint: "1992-től a felsőoktatási intézményeket irányító minisztériumok költségvetésébe kell tervezni a tankönyvek, jegyzetek kiadásának, a hallgatók tankönyvvásárlásának támogatását. A létszámarányos támogatási összeg felhasználásáról az irányító miniszter az érdekelt felsőoktatási intézmények bevonásával dönt. A hallgatói támogatás elosztása a felsőoktatási intézmények működési szabályzatai szerint történik."

Abban a kérdésben, hogy az intézmények vezetőit bevonták-e a döntési mechanizmusba, nem tudok nyilatkozni, de valószínű, hogy nem. A hallgatói önkormányzatok képviselői az előkészítés során nem kaptak módot álláspontjuk kifejtésére, ezért most utólag teszem ezt meg.

A kérdéssel kapcsolatos *elvi kifogásunk* lényege az, hogy ilyen módon az állam nem a hallgatót, hanem csupán néhány tankönyvet, egész pontosan annak íróit és kiadóit támogatja. Ez a Minisztérium rövidtávú szempontjából érthető is, hiszen ha már évekként ezelőtt jelentős összegeket fordított ezen tankönyvek kiadására, most szeretne is viszontlátni ebből a pénzből valamit. Nem következetes azonban ez a lépés a felsőoktatás egészének struktúra-átalakítását illetően. A nemzetközi színvonalhoz való felzárkózás állandóan hangoztatott jelszava mellett éppen az ezt megfogalmazó főhatóság veszi el a lehetőségét annak, hogy a hallgató ezen támogatást korszerű, nemzetközi

viszonylatban is elfogadott referenciakönyvek vásárlására fordíthatja, és ezáltal arra kényszeríti, hogy a többségében már hazai viszonylatban is elavult könyveket vásárolja meg.

A jelen helyzet értékelésénél kiemeljük, hogy miután - más lehetőség hiányában - a hallgató megvásárolta a számára kötelezően ajánlott könyveket, a támogatásból jelentős összeg maradt meg (hiszen nem minden esetben kellett elkölteni a teljes 3.000 Ft-ot), ami ezen rendszer alapján a hallgató számára elveszni látszik. Mivel van olyan hallgató, aki ezen könyvekből különböző okoknál fogva egyáltalán nem vásárolt, számára a 3.000 Ft nem jelent támogatást, hiszen nem is használhatja ki.

Mindezek figyelembe vételére a **következő kéressel** fordulunk Miniszter Úrhoz:

Kérjük, engedélyezzék számunkra, hogy a támogatásból fennmaradó összeghez a hallgatók valamilyen formában hozzájussanak. (Ezt értelmezésem szerint a vonatkozó kormányrendelet sem korlátozza.) Ennek két lehetséges megvalósítási módját emelném ki:

1. Minden hallgató a támogatásból megmaradt összeget kézhez kapja. Ezt saját belátása szerint fogja felhasználni. Ha figyelembe vesszük, hogy a hallgató felnőtt, önálló gondolkodásra képes ember, nagy valószínűséggel az általa is értékelt tankönyvek vásárlására fogja fordítani. Természetesen elképzelhető, hogy lesz olyan, aki ezt a pénzt egész más célra használja fel, de inkább a józan többség érdekeit tartjuk szem előtt. Ez lenne az egyszerűbb út.

2. Kissé bonyolultabb, ha a hallgató a maradványnak megfelelő értékű könyvvásárlási bont kap, amit csakis könyvek vásárlására fordíthat. Ilyen formán vásárolhatna az Egyetem által elfogadott, itt hivatalos tankönyvekből (pl. Gaál:Sebészet, Klein:Immunology stb.). Ennek technikai kivitelzése történhet az egyetemi adminisztráción keresztül, de elképzelhető, hogy a város

NÉPJÓLETI MINISZTERIUM
MINISZTER

Boncz Imre úrnak,
elnök
Pécsi Orvostudományi Egyetem
Hallgatói Önkormányzat

Pécs

Tisztelt Elnök Úr!

Megkaptam a hallgatók tankönyvvásárlásának támogatására vonatkozó helyzetelemzését és konkrét javaslatait.

Első olvasatra a levélben foglaltakkal egyetérték, és ugyancsak első olvasatban a második javaslattal szimpatizálok. Azt gondolom, hogy készpénzforgalom bizonylatolása bonyolultabb rendszert jelent, mint könyvvutalványok kiadása. Elsősorban ez, és nem az esetleges tankönyvtámogatás árából történő vidám együttlétek irigylése vezeti gondolataimat. Elfogadom alapelveként, hogy mindig a józan többségre gondolva kell a rendelkezéseket hozni, ha minden visszaélést lehetetlenné akarunk tenni, akkor működésképtelenné tesszük az országot.

Ez a válaszom azonban még nem tekinthető véglegesnek, tapasztalataim szerint ugyanis a javaslatokat körültekintő elemzésnek kell alávetni, s akkor derülhet fény olyan elemre is, ami pillanatnyilag mind a javaslattevő hallgatók, mind az azzal rokonszenvező miniszter előtt rejtve vannak.

Végleges válaszig tehát megértő türelmüket kérem, s a közelgő ünnepekre gondolva is minden jót kívánok!

Budapest, 1992. december 7.

Súrján László

könyvesboltjaiban válthatná be őket a hallgató.

Ilyen formában a hallgató esetenként a minisztérium által előírtnál korszerűbb könyvhöz is hozzájut. A szoros értelemben vett tankönyvek mellett más, a képzés szempontjából nem kevésbé hasznos anyagokat is vásárolhatnak (szakkönyvek, nyelvkönyvek, szótárak stb.).

Természetesen tisztában vagyok azzal, hogy kérésünket inkább a minisztérium pénzügyi szakemberei felé célszerű intéznünk, de mégis Miniszter

Úrnak, mint a tárca vezetőjének küldöm a levelet abban a tudatban, hogy mint eddigi tevékenységünk során számos alkalommal, úgy most is számíthatunk Miniszter Úr segítségére.

Ezen szempontok alapján kérem Miniszter Úr támogatását.

Köszönettel és tisztelettel

Boncz Imre
Pécsi Orvostudományi Egyetem
Hallgatói Önkormányzat
elnök

Pécs, 1992. november

Itt egyetemi klub lesz?

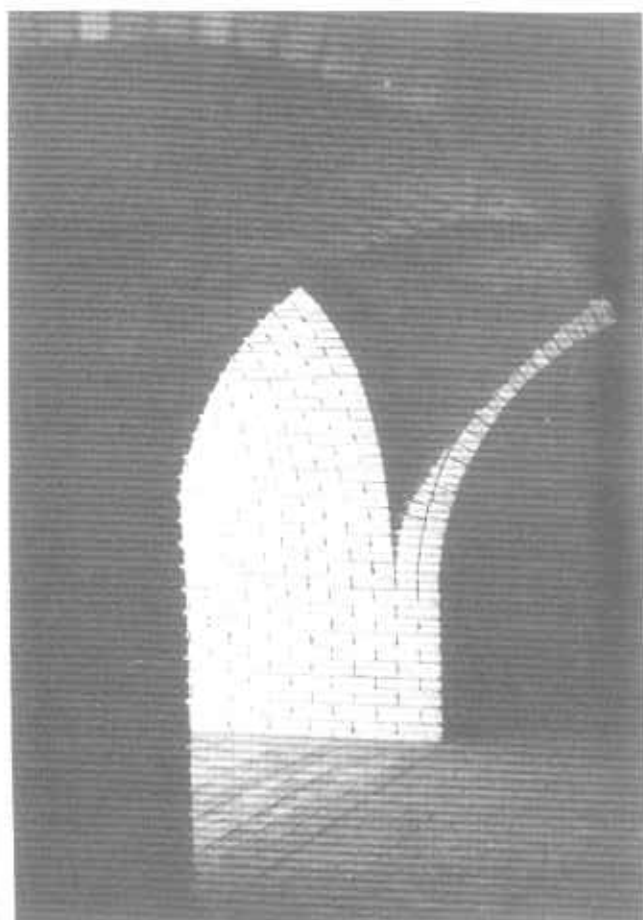
Még lehet. A lehetőség még adott, de már nem sokáig. Talán van még egy évünk. Eddig is volt már számtalan, de ez tényleg az utolsó. Végső haladékként kaptuk.

Aki esetleg nem egészen értené, mit is szeretnék mondani: a KONZUM és a JPTE Rákóczi úti épülete között félúton, a Felsőmalom utca sarkán a föld alatt van ezer négyzetméternyi kiépített pince, ami 1988 óta arra vár, hogy egyetemi klub nyíljon benne. Mikor először megláttam, egyik ámulatból a másikba zuhantam. Fogalmam sem volt róla, hogy kis városomban ekkora terek vannak. Ráadásul parlagon.

A pincét még KISZ pénzből kezdték el kiépíteni 1967-ben. 1988-ig kb. 60.000.000 Ft-ot költöttek rá. Ide eredetileg is egyetemi klubot terveztek, de több ízben sikertelenül próbálták megnyitni.

A csaknem kész klub 1993. január elsejével a JPTE-től, az eddigi tulajdonostól átkerült volna a Város kezelésébe. Most úgy néz ki, kaptunk még egy év haladékot. Ha

ezalatt sem sikerül megnyitni, menthetetlenül elúszik egy igazán egyetemi városhoz méltó halgatói klub megnyitásának lehetősége.

Még 1988-ban alakult egy egyesület, a Pécsi Egyetemi Klub Kulturális Egyesület (PEKKE), amely a klubot üzemeltette volna. Most is ők léptek. Már akik megmaradtak. Ezért még a lehetőség. Most, hogy az Universitas kialakulni látszik, összegyetemi klubot szeretnének létrehozni. Hogy hogyan lehet egy, most még a JPTE tulajdonában levő létesítmény összegyetemi? Az egyesület szeretné a klubot átvenni a JPTE-től, s mivel az egyesületnek minden egyetemi hallgató tagja lehet, ez a probléma a továbbiakban nem probléma. A minden egyetemről történő tagfelvételre a nyitás után volna lehetőség. Addig az egyesület elnökségébe ideiglenes elnökségi tagokat választanak, akik segítenek a felmerülő problémák megoldásában, képviselik az egyesületet saját egyetemük felé, valamint biztosítják az Információk áramlását egyetemük és az egyesület között. Tőlünk ketten kerültek be ideiglenes tagként az elnökségbe.

A PEKKE, első lépésként az egyetemek

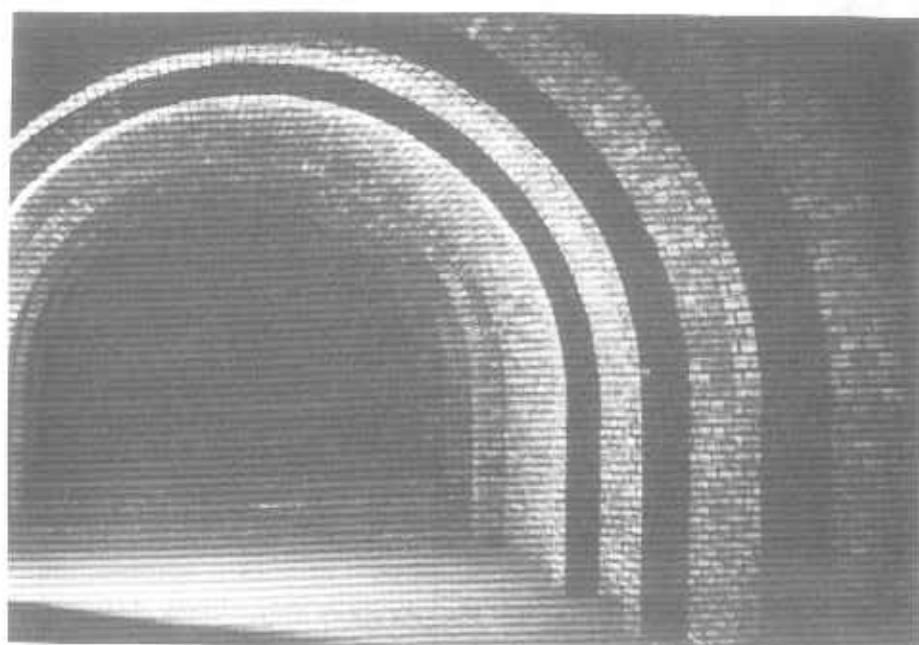
néhány képviselőjét hívta meg a leendő klubba, terepszemlére. A POTE-t dr. Kellermayer Miklós oktatási rectorhelyettes, dr. Szelényi Zoltán professzor, dr. Csernus Valér képviselte. Hallgatói részről Balatincz Péter és jőmagam voltunk jelen (ez volt az az első alkalom, mikor az egyikből a másikba). Az ott tapasztaltak és az azóta hallottak alapján azt hiszem, eimondhatom, hogy a POTE vezetősége maximálisan támogatja az egyetemi klub beindításának gondolatát.

Valami közelebbi a klubról

A tervek szerint a klub szerves részét képezné a létrejövő Universitas kulturális életének. Biztosítaná a pécsi felsőoktatási intézmények hallgatóinak közeledését, kapcsolattartását, lehetőséget adna az egyes karok hallgatói között fennálló, bizalmatlanságból és előítéletekből fakadó elzárkózás feloldására. A klub a pécsi egyetemi ifjúság szabadidejének kulturált eltöltéséhez teremtené meg a kívánt feltételeket. Megnyílásával lehetőség adódna kölcsönös érdekeken alapuló kapcsolatok kialakítására hasonló karakterű hazai és külföldi egyetemi klubokkal, diákszövetségekkel.

A klub helyiségei a legkülönbözőbb karakterű kulturális programok lebonyolítására alkalmasak. Az alaprajz részletes információt nyújt a rendezvények helyiségszerinti megoszlásáról illetően.

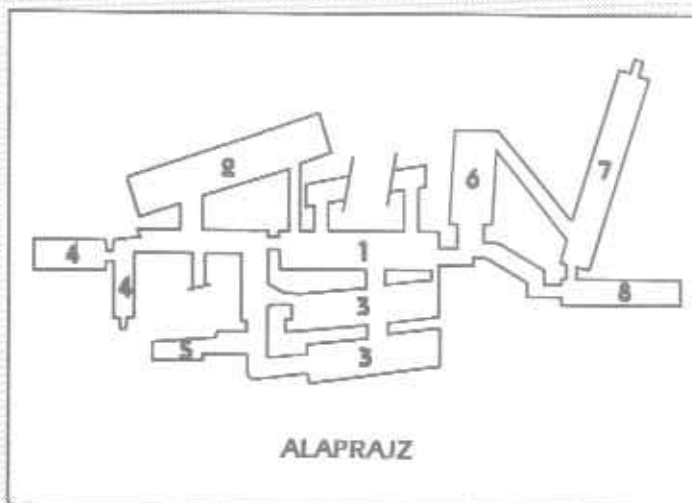
1. Előcsarnok
2. Előadóterem
3. Kávézó
4. Kisgaléria
5. Raktár
6. Söntés, Bár
7. Borozó
8. Söröző

A 2-es számmal jelölt nagyterem a férőhelyek száma alapján mind komoly, mind könnyűzenel koncertek, színházi előadások, filmvetítések valamint nagyobb szabású előadások megrendezésére alkalmas. A 3-as számmal jelölt kávézó funkciója szerint helyet adhat előadósteknek, irodalmi esteknek, kisebb színházi produkcióknak, valamint oktatókkal, alkotókkal vagy neves közéleti személyiségekkel való beszélgetéseknek. A 4-es számmal jelölt kisgaléria kiállítások mellett video és egyéb vizuális művészeti alkotások bemutatására szolgál. A klub a kora délutáni órákban szakköröknek, műhelyeknek adhatna otthont.

Az egyesületre hatalmas munka vár, de mivel az induláskor oly népes társaságból mára kevesebb mint tizen maradtak azok, akikkel számolni lehet, kéri: ha bárkinek segíteni van kedve, feltétlenül jelentkezzen minél előbb (nálunk Balatincz Péternél, vagy Deák Péternél a Diákirodán). Sok szeretettel várunk minden érdeklődőt.

Deák Péter

TEMPUS MOBILITY

POTE Gyermekklinika

A Newcastle-i, Tübingeni és Pécsi Gyermekklinikák TEMPUS programja keretében 1993-ban is lehetőség lesz arra, hogy 3-3 ötöd- és hatodéves hallgató 1-1 hónapot a fenti két klinikán töltsön.

A TEMPUS-grant elsősorban az új gyermekgyógyász generáció képzését szolgálja, tehát a válogatásnál előnyben részesülnek azok a hallgatók, akik gyermekorvosnak készülnek, ill. a Gyermekklinikán TDK-munkát végeznek. A sikeres pályázat feltétele a jó angol, ill. német nyelv tudás és tanulmányi eredmény.

Angol vagy német nyelvű írásbeli (max. egy gépelt oldal) pályázatukat február 20-i határidővel az alábbi címre küldjék: Dr. Soltész Gyula, POTE Gyermekklinika. A sikeres pályázók tanulmányutuk befejeztével írásos jelentést kötelesek írni és részt kell venniük a Pécsre érkező "csere"-hallgatók programjának biztosításában is.

Dr. Soltész Gyula
egyetemi docens

Felhívás cseregyakorlatra

Mivel a nyári külföldi cseregyakorlat egyetemek közötti elosztása csak lapzártá után, a január 31-i országos bizottsági gyűlésen dől el, ezért az érdeklődők a pontos adatokat majd a Diákirodán tekinthetik meg. Kérünk jelentkezettek minél többen, biztatok eddig felmutatott teljesítményetek kedvező elbírálásában!

Ne feledjétek a határidőt! FEBRUÁR 5.!

Szánya Jolán

A Bangkokba tartó repülőgépen egymás mellé keveredik egy szextúrára utazó angol, német és magyar úrlembert.

- Bocsánat, Sir - kérdezi a német az angoltól - ön hány óvszert hozott magával?

- Harmincat. És ön?

- Én negyvenet.

- Érdekes - szól közbe a magyar - én ötnél többet képtelen voltam felhúzni!

MEGALAKULT A PÉCS-SEATTLE TESTVÉRVÁROSI BARÁTI KÖR

1993. január 28-án a Pécsi Akadémiai Bizottság Székházában tartotta alakuló ülését a két város kapcsolatát az élet minden területén szorosra fűző "sister city club".

Dr. Mikés Éva és dr. Páva Zsolt Pécs Megyei Jogú Város alpolgármesterei és Karády Carmen - aki magyar származású, Seattle-ben él és önzetlen, kitartó munkája tette lehetővé a kapcsolat kibontakozását - nyitotta meg a nagy számban megjelent érdeklődő pécsi polgár előtt a gyűlést. A rendezvényen a pécsi TV is jelen volt, az általuk készített felvételeket eljuttatják a Seattle-i televíziónak is.

Először az alpolgármesterek majd Karády Carmen rövid ismertetőjét hallhattuk a kapcsolat alakulásáról, a hivatalos szerződés megkötéséről. Bemutatásra került a Szerződési Nyilatkozat is patinás formájában. Ezután dr. Pupp Lajos, a Fül-Orr-Gége Klinika adjunktusa számolt be személyes élményeiről, a Seattle-ben töltött napjairól.

Karády Carmen indítványozására a klubon belül 10 bizottság alakult, amelyek rövid tanácskozás után megválasztották elnökeiket, akik később a kamerák előtt magyar és angol nyelven is bemutatkoztak. Ezek közül kiemelnénk a számunkra legfontosabbakat:

Education, Science: dr. Liposits Zsoltné, iskolaigazgatónő
Fund: dr. Pupp Lajos, adjunktus úr
Exchange: Boncz Imre, a POTE HÖK elnöke

Ez utóbbin belül 4 albizottság alakult az általános és középiskolák, felsőoktatás illetve szakemberek cseréje vonalon.

Az egyes albizottságok elnökei:

Alapfokú képzés: Horváth Gábor, a Jókai uti Általános Iskola tanára

Középfokú képzés: Csernus Balázs, az Apáczai Csere János Gimnázium diákja

Felsőfokú képzés: Than Gábor, a POTE HÖK oktatási elnökhelyettese

Az utóbbi bizottság alapító tagjai között vannak a Pécsi Orvostudományi Egyetem részéről Kiss Nikolett I.é.oh. és Szánya Jolán, a MOE-PHB elnöke.

Az elkövetkezőkben a társaság a bizottságok elnökei közül megválasztották a legfőbb tisztségviselőket:

Elnök: Pál Zoltán, szobrászművész

Titkár: Dr. Pupp Lajos, adjunktus úr

Kincstárnok: Szabó László, az Inter-Európa Bank osztályvezető

A Baráti Kör üléseit havonta a Városháza nagytermében tartja. Ezek nyilvánosak, minden érdeklődő számára nyitottak.

Első lépésként szándékunk a Seattle-i Washington University-vel való kapcsolat kiépítése és távlati csereprogram beindítása a már megvalósult általános iskolai példához hasonlóan.

Szánya Jolán

Than Gábor

Boncz Imre

AGYKONTROLL

Abszurd tragikomédia egy (némelyeknek több) felvonásban.

Szín: Hol volt, hol nem volt, valahol az Óperenciás tenger keleti felén, egy kicsi ország kicsi egyetemének vizsgahelyiségében, messze a külvilág minden zajától és információjától...

Szereplők:

PROFESSZOR (Hatalmas, kényelmes bőr forgószékben ül, ha valami nem tetszik neki, akkor hátraperdül a székben. Ezt elég gyakran teszi. Előtte hatalmas íróasztal, az asztalon jobb sorsra ítélt indexek s egy nagy halom Daedalon tabletta.)

ADJUNCTUS (Közepes méretű, fakarfas székben ül, épp, hogy elfér benne, izgatottan, megpróbál jópofát vágni. Istentelenül látszik, hogy semmi köze az egészhez.)

CSICSKÁS (Egy fatámlás rozoga fémvázas széken ül, megpróbál sügni.)

VIZSGÁZÓ (Egy lócán ül, kb. fél méterrel alacsonyabban, mint a többiek. Olyasféléképp érzi magát, mint annak idején Baradlay Jenő a haditörvénytörő előtt. Legszívesebben kiröhögne az egész komédiát, hiszen minden vizsgálója megvan. Ezen kívül...)

S MÉG VALAKI (Majd kiderül...)

PROFESSZOR KITT... Nos, fiatal barátom, a tétel nemdehár, ha jól látom...

VIZSGÁZÓ (Rákvörös) Tehát... Vagyis... Szóval az első tétel... "A phallosz idealizálásának szerepe a belső kényszerek kialakulásában, az ebből fakadó elfolyás... bocsánat, elfojtások megjelenésében ill. a kényszer szülte cselekvések és motivációk levetkőzésében..." (Megláztja a nyakkendőjét.)

PROFESSZOR Nagyszerű tétel. Ha jól emlékszem, én adtam le ezt előadásom, igaz? (Mindenkinek bólogat.) És a második tétel???

VIZSGÁZÓ Az Aoxomoxoa Professzor és az Ön által kidolgozott Neuro-zoonózis rendszere, vagyis az agyrágóbogarak neurophysiológiája és pathológiája, szerepük az agytörzsi magvak degenerálásában és a neuro-lélektani viselkedés megváltozásában, kiemelten tárgyalva a poloska-szindróma jellemzőit... (Mély levegőt vesz.)

PROFESSZOR Azt hiszem, vehetnénk együtt a két tételt, hiszen sok tekintetben összevágunk ugyebár, szóval... Nahát, beszéljen nekem arról, mit mondtam én az előadásomon. De csak arról! Kezdjük a phalikus szimbólumok megjelenésével a csecsemőkorban, vagyis azzal az elmélettel, hogy ezek az információk a

nucleus caudatusban tárolódnak... Mint ahogy ez az előadásomon is elhangzott.

VIZSGÁZÓ Nos igen, tehát az információk tárolódásának helye a nucleus caudatus...

PROFESSZOR Tessék? Mit beszél maga, fiatal kolléga? Jól halluk? Mit próbál itt összehordani? Hol hallotta ezt a hülyeséget?

VIZSGÁZÓ Az előadásom...

PROFESSZOR Micsoda? Meg akar engem hazudolni? És a nucleus ruber?

ADJUNCTUS (Tapintatosan oldalba löki a professzort, és a füléhez hajol) Az egy másik elmélet volt, még évekkkel ezelőtt, tetszik emlékezni, "Az internacionalizmus és ateizmus eszméinek tárolódása a nucleus ruberben és kisugárzása a tractus stellatus útján a az egész agyterületre..."

PROFESSZOR Ja, persze, keverem az időket. No, fiatalúr, ma jókedvemben vagyok, elnézem a tévedését, folytassa csak bátran!

VIZSGÁZÓ Tehát a gyermeki ilyenén információk tárolódása a nucleus cauda...

PROFESSZOR Már megint! Ez katasztrófa! (A csicskához fordul) Többször határozottan leszögeztem, hogy a cauda equináról van szó! Látszik, hogy nem járnak előadásra, csak egymás jegyzeteit másolják, persze, hogy tárgyi tévedéseik lesznek! Cauda nucleatus! Ilyet mondani! Megáll az ész! (Megpördül a székben.) Nem akarok erről többet hallani! Halljuk a második tételt! De ajánlom, nagyon szedje össze magát!

VIZSGÁZÓ Szóval, az Aoxomoxoa professzor és az ön...

PROFESSZOR EN és Axomoxo... Axomoxo... Aoxomoxoa professzor!

VIZSGÁZÓ Tehát ön és Aoxomoxoa professzor elmélete nagyban továbbfejleszti azokat az elgondolásokat, melyek a lelki és idegi működések területén a század elején kialakultak...

PROFESSZOR Század eleje! Mi ez, kolléga, TIT tanfolyam? A saját elméletemet akarom hallani a kicsi fekete agyrágóbogárkáról! Pici, fekete agyrágóbogárkák! (Ujjait úgy játszatja az asztalon, mintha azok lennének a bogarak.) Ne az ósdi ezeréves elméletekről beszéljen itten nekem!

VIZSGÁZÓ Csak a teljesség kedvéért kívántam megemlíteni, ugyanis a nagyapámtól hallottam...

PROFESSZOR A nagyapjától? Ki volt az ön nagyapja, ha szabad érdeklődnöm?

VIZSGÁZÓ Ööö... Karl Jung.

PROFESSZOR (Mormog.) Karl... Karl Marxról már hallottam...

ADJUNCTUS (Megint oldalba böki a professzort, pár másodpercig suttognak)

PROFESSZOR Nem érdekel, Sigmund Jung meg Karl Freud meg Marxomoxoa meg mindenféle tudós! A saját elméletemet akarom hallani a nagy piros agyevőkről!

CSICSKÁS (Kezébe temeti az arcát, s a vizsgázó felé suttog) Dicsérd!

VIZSGÁZÓ Tehát a professzor úr elmélete az, mely e tudomány terén forradalmi újítást hozott, felváltotta a régi, elavult rendszereket, alapjaiban megváltoztatta az elképzeléseket...

PROFESSZOR Na végre, valami kedves kolléga, végre emlékezni kezd az előadásanyagra, folytassa csak bátran!

CSICSKÁS (Nem bírja tovább, elröhögi magát)

PROFESSZOR Nézzetek oda, mit képzel itt magáról? Folytassa, kolléga, mi is volt az utolsó mondat?

VIZSGÁZÓ Mit képzel itt magáról?

PROFESSZOR (Levegőért kapkod) Mi van itt? Ez vizsga, nem kabaré! (Odafordul az adjunctushoz) Mit mondtam utoljára?

ADJUNCTUS (Mintha karót nyelt volna) Mit mondtam utoljára?

PROFESSZOR Nem, mindjárt megőrülök...

Ilyen itt még nem volt! Front van, vagy micsoda? (Az indexért nyúl) Csak azért adok magának kettést, mert... De várjunk csak... Hányan vizsgáztak eddig? Nyolcan? Hányat rúgtam ki? Egyet sem? Nahát! Nos, csak azért nem adok magának kettést, mert ma még senkit... szóval ma még senkit nem értem ilyen iszonyatos tárgyi tévedéseken! Elégtelen.

VIZSGÁZÓ (Feláll a lócáról, már az indexért nyúlna, mikor nagy csörömpölés hangzik, elsötétül a terem, s kényelmes léptekkel, egy hatalmas, szőrös, zöld agyrágóbogár cammog be a színre. Leül a professzor elé a az asztalra, egyik csápjával felveszi a tételsort, és odanyújtja a professzornak.)

AGYRÁGÓBOGÁR Hüzz, vagy megeszlek!

PROFESSZOR Könyörgök, ne. Feküszöm, nem laknál jól velem, teljesen éhen maradnál!

AGYRÁGÓBOGÁR (A professzor fejét tapogatja) Szörnyű... Maga meg az örült elméletei... És enni itt mit fogok? Ez sajnos csak elégtelen...

p. s.: Jelen történetnek egyetemünkhöz semmi köze, az írást a tiranai szabadegyetem évkönyvében találtuk. A szerk.

Gyengébbek kedvéért: ruber=vörös, stellatus=csillag alakú, cauda=farok.

- II -

Egy autó laposra vasal az országúton egy kakast. A sofőr a baleset után fölveszi a döglött állatot és elballag vele a közeli házhoz.

- Asszonyom - mondja a gazdaasszonynak -, természetesen mindent megteszek, hogy pótoljam a veszteséget.

- Rendben van, uram. Menjen hátra a kert végébe, a tyúkok már nagyon nyugtalanok.

Format C: avagy ami a karácsonyi számból kimaradt

Talán kevesen vették észre, de az újja alakult Pécsi Szelet egyik száma kb. egy hét késéssel jelent meg technikai problémák miatt. Akkor még nem értettem igazán hogyan fordulhat elő, hogy a számítógép merev lemezéről csak úgy eltűnnek a programok. Meg voltam győződve róla, hogy a szerkesztőség rontott el valamit (ebből is látszik, hogy mennyire nem vagyok tisztában a számítógépek lelki világával). Mindaddig éltem e tévhitben míg nem a szinte kész karácsonyi szám lapzárta napján hiába kattogtattuk BP-vel vadonatúj számítógépünk hálózati kapcsolóját, a gép minduntalan azt bizonygatta hogy ő bizony semmiféle programot, információt - pláne készülő újságot - nem talál. Egy darabig egymás fejét fogtuk tanácsalanságunkban, majd az összes kapcsolatunkat, valamint a telefont latba vetve kétséget kizáróan sikerült megállapítanunk a tényt, miszerint a harddisk oly tisztára van törölve, hogy a tücsök hanyatt esik rajta. Hogy mi történt, máig nem tudjuk, a lényeg az, hogy nem sikerült kiadni a december/II. számot, melybe az alábbi válogatáson és a 3. oldalon olvasható pár versen kívül sok vicc, rajz, jókívánság és még több vers került volna. Az elmaradt anyagot apránként leadjuk következő számainkban, még ha nem is pótolhatjuk ezzel születése előtt megboldogult csendes, békés különszámunkat. **BOLDOG KARÁCSONYTI!**

Az egyetem feladatáról

(Szemlények Eötvös Lóránd rectori székfoglaló előadásából)

Eötvös Lóránd rövid eszmefuttatása - melynek részletei itt állnak - pontosan 100 éve jelent meg. Úgy tűnik akkor is hasonló problémákkal kellett vagy kellett volna megbirkózniuk az egyetemeknek. Ezért ajánljuk eme kis válogatást minden egyetemi hallgatónak, oktatóknak, kutatóknak.

"Az első egyetemek s velők az egyetemi intézmények általában sokkal természetszerűbben keletkeztek, mint ahogyan ma szoktuk ilyenmű intézményeinket életbe léptetni. Ha ma újfajta iskolát alapítanánk, először is szabályait állapítanók meg, s azután keresnők hozzá a mestereket, és a mesterekhez a tanulókat. Az egyetem keletkezésekor másként volt a dolog: előbb a mester és azután a tanuló, s csak azután következett a szabály.

...
Az egyetem szaktudósokat nevel, az élet szakembereket foglalkoztat, s mert az, aki egy tudományt művel, abban tudósabbá, és az, aki egyféle munkát végez, abban ügyesebbé válhatik.

...
De mert immár a gyakorlat embere többet használhat fel azokból az ismeretekből, amelyet neki az egyetem szakszerű tanítása nyújt, azért még nem váltott, s remélem, nem is válik soha az

egyetemből gyakorlati szakiskola: megmaradt, s maradjon is mindig a régi, a tudomány iskolája; viszonya az élethez sem változott meg, csak szorosabb lett, - szoros, de nem megszorító.

És mégis, ma, amikor már a társadalom minden rétege élvezi a gyümölcsöt, amelyet az egyetemek tudományos életének melege érlelt, rejtett, és nyílt támadásokban találkozunk azzal a nézetrel, hogy az egyetem, amelynek hallgatóiból papok, ügyvédek, orvosok lesznek, nem is egyéb, mint pap-, ügyvéd-, orvosképző iskola, mely régi hagyományainak foszlányaival a jelenkor követelményeinek eleget tenni nem tud.

...
Tudjuk mi azt jól, hogy nekünk kötelességünk hallgatóink tudományos szakképzettségét fejleszteni úgy, hogy később gyakorlati életpályájuk folyamán abban hiányt ne szenvedjenek, de maga a begyakorlás ezekben a foglalkozásokba nem tartozott soha, és nem tartozik ma sem a mi teendőink közé. Az egyetem hibája lehet azért, ha a tudományos képzettség általános színvonala nem üti meg a kellő mértéket, de nem róható fel az mulasztásául, hogy kezdő hivatalnokaink, ügyvédek, orvosaink, némelyek véleménye szerint, nem eléggé gyakorlatiak.

Az élet gyakorlatában nem taníthat semmiféle iskola; annak iskolája csak maga az élet.

...
... a gyorsan tanulás mesterségét ma is sokan próbálgatják, s némelyek meg is tanulják ilyen módon a vizsgálatra szükséges leckét, de szellemök erejét ez éppen nem szellemes foglalkozás mellett

gyermekes tehetetlenségben szunnyadni hagyják.

...
A tudós, ki a tudomány igazságát hallgatói előtt mindig újra meg újra fölfedezni látszik, az egyes tételeket a maga módja szerint egy épületben összehordja: annál biztosabban fogja hallgatóinak érdeklődését felébreszteni, mennél inkább sajátja az a gondolatmenet, melyet követ. Igaz, hogy az ilyen előadások nem terjedhetnek ki egyaránt minden részletre, s ezért nem adhatnak annyit, mint amennyit például egy nagy kézikönyv vagy enciklopédia elolvasása vagy felolvasása adna...

...
A gondolkodásban önállóságot csak az olyan tanár tanítása adhat, aki maga önállóan gondolkozik, s éppen ez az önállóság az, ami a legszükségesebb a tudósnak, mint a gyakorlat emberének.

...
... az egyetem tudományos tanításának színvonalát egyedül tanárainak egyénisége állapítja meg. Az egyetemi kérdés ezért mindennek előtt személyi kérdés, amely mellett a szervezetére, szabályaira vonatkozó kérdések csak másodrendű érdekek.

...
Megelégszünk mi rendesen azzal, ha a rendszeresített tanszékeket betöltjük, néha talán még új tanszéket is rendszeresítünk, de nem teszünk semmit az olyan tudóserért, aki akkor lép ki a pályára, mikor a keret már be van töltve, vagy olyan szakot művel, amely kevésbé fontosak hírében áll. Ez nem elég. Ha komolyan azt akarjuk, hogy a magyar egyetem is a tudomány iskolája legyen, többet kell tennünk a magyar tudósokért.

...
A tudós széles e világ, szoktuk mondani; de ne feledjük soha, hogy Magyarország is ehhez a világhoz tartozik.

...
Azt kívánom én, hogy a tanulás mellett ne legyen hiány a mulatságban sem. Külföldön, különösen Angliában és Németországban az egyetemi tanuló jobban mulat, mint bárki más. Olyan nagy egyetemeken, amelyek kisvárosokban vannak elhelyezve nincs ezen mit csodálkoznunk, mert természetes, ott, ahol a tanuló mindenben első, a mulatságok terén is az."

Csaba's answer

Dear EPSC,

I hope I served with my much support and small opposition (Confabula Nov. II) 'the main goal of the EPSC this year: is to get the English program noticed and heard.' (Conf. Dec I. p. 10) Thank you for your critical answer. I should underline, that after reading your words in Conf. Nov.I. p. 11. I wrote down my first, superficial and instinctive opinion - and now your letter made me think about the facts you touched more deeply. I discovered some faults of mine and felt that the key word: 'OBSERVER STATUS' had probably different content in our minds. But because you used sometimes quite heavy words, I must answer and make more clear things and of course if there will be really anyone who would like to read my exact thoughts I will not mind the work of translation of the critical paragraphs for you - because it was clear sometimes that you misunderstood plenty of Hungarian words or expressions - and I agree that the little English abstracts at the end of the paragraphs was not enough to be a base of the discussion. (I didn't expected so fervor answer and the extent of that issue was not endless, that's why I didn't pass a twin English translation immediately.)

So first of all I have to put on record, that when I SIGNED my article I took all the responsibilities of my words, just myself -independently of any official fact, point of view or authority: and your bad luck is, that you should deal with them, not me. The reason of my opinion was just verbalize my natural **INTEREST** as a single subject who will start to hunt for work somehow. Claiming our own interests is one of the most natural things and not xenophobia ('unreasonable fear and dislike of foreigners, xenophobe, who hates or fears foreigners' according the Longman Universal Dictionary) -

and enforce our interests is also one of the holiest right among - for instance - even Greek and Greek, from the fifth century B.C., the time of Pericles and the Democracy of Athens.

So I am not xenophobic at all, and there was no such words in my article (neither in Hungarian nor in English) which you put in inverted comas: 'the jobs, that 'SHOULD BE' had by Hungarians' (Conf.Dec.I.p.11. in the top line) - and YOU WERE ABSOLUTELY INCORRECT it this way suggesting I used them before. Moreover on the contrary I absolutely agree in general with your postgraduate education-needs, with your postgraduate training-needs - and if you are better then us, if you can make heads of departments to employ you in Hungary: why not? I'm sure that every bosses will choose their best, because it is their interest.

But I still think it is not SEASONABLE to have you full residents -because it is an economical crisis and the workers' market are over then full of doctors, who are naturally suit to the language, habitual and other expectations of the heads of the debts. This is the simple reason.

But you must have the constitutional right (right now) to have at least observer status if you want -in any place, as a part of postgraduate training of POTE.

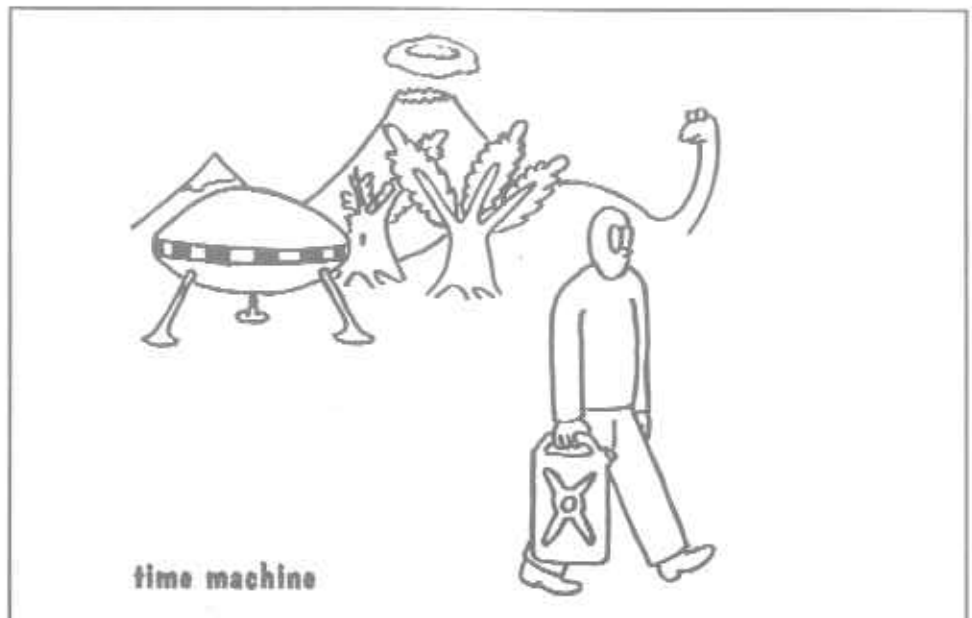
'Observer status' in my vocabulary means: full rights of a doctor for work, cure and learn - but not any wage or salary. So probably you must induce to have for you such a constitutional category in the University's Law. I hope that this little 'back-chat' in Confabula will also help you. I've listen to you, learned from you and sympathize with you - every more is your task.

And I have to apologize, if I have spoken about 'all foreigners' in general in my former article, or if I didn't supposed your full abilities in the field of Hungarian language. I personally apologize if I wrote anything which made any harm to someone's nationality or personality.

You should come closer to us and we should go closer to you. We can form together not just 'English Program Unity', but POTE-Students Unity and it's a pity that such thing hasn't existed yet, probably that's why some misunderstanding occurred.

So I hope it has been proven that the problem and especially the participants are absolutely not similar with the things, thoughts and riots in the streets of Germany. I say we must be free from any wind of the great world politics in our affairs.

Lukács Miklós Csaba

Találós mese

(A számítógépben találtuk)

Peroska és az Ordas

Egyszer régen, amikor a hülyét még pontos jével írták, volt egy város, Bivalyöröcsőge. Ott élt egy kislány, aki olyan sokáig járt sötétkék sapkában, míg a sapka rá nem gyógyult a fejére. Így a kislányt elnevezték Peroskának. Egyszer azt mondja neki az anyja: - Eriggy te jány el a te anyádhoz a nagyhoz, osztán vigyél neki borot meg egy kis répás kalácsot, de nehogy megint a rendőr hozzon haza! Na, erre Peroska betette a kosárba a borot meg a répás kalácsot, aztán zsebre vágott egy marék postinort, hátha lesz valami és elindult a nagy útra. úgy gondolta, hogy átvág az erdőn, mint részeg kamionos a birkanyájon, de ahogy beért az erdőbe, rákőszönt a depresszió:

- Jónapot kívánok! Hová lesz a séta, te nagyon mulya.

- Pro primo először is ne ijeszteges, mert szívinflációt kapok. Pro primo másodsor pedig nem vagyok mulya, hanem Peroska - szólt a hősnő.

- Na de Peroska, hát hol van a kosárkád? - ő, én nagyon mulya, hát nem otthon felejtettem! - csapott a homlokára, és már rohant is érte haza, hogy csak porzott lába alatt a dübörgés, 5 perc alatt hazaért, pedig verte a víz, mint tavasszal a hőembert. Az anyja persze úgy elverte, mint szikvizet a paripáját és rákiáltott kígyót is, meg békát is. Sietett hát vissza az erdőbe. Mázlija volt, mert épp akkor ért a megbeszél helyre, amikor a sűrűből előbucskázott a bozontos lompu. - Sárkányfüvet tessék! Friss meleg a sárkányfű - kiabálta fenhangan. Erre Peroskát megint leverte a víz, mert azt hitte, hogy eltévedt, s egy másik mesében van, amikor az ordas megszólította:

- Peroska bajtársnő jelentkezem! Jelentem, az eltelt szolgálati időm alatt esemény nem történt. Figyelési terepszakaszm az erdei kislától a nagymama házáig terjed. Ellenséges vakondtúrát nem észleltem.

- Szerbusz farkancs! - Mondta a kislány a diszkózás szabályainak betartása mellett.

- Hová mécc Peroska, csak nem a nagymamához - érdeklődött az ordas.

- Gratulálok, elsőre kitaláltad! Jöhet a kétforintos kérdés.

- Aztán mi a nyüvet viszel a kosaradban?

- Viszek neki borot meg répaskalácsot.

- Aztán nem félsz, hogy bedarál a hegyi rém? - tapogatózott a rosszándékú, de Peroska a kezére csapott.

- Nem, mert nálam van a nuncsákóm. - mondta, s lefejelte amazt, mint teknőtlen béka a földiepret. Mire a farkancs magához térült Peroska már majdnem célhoz ért. Ezért az ordas rettenetesbe kapcsolta magát és egy pillanat alatt a nagy mama házához ért. Bekopogott.

- Ki az - hallotta bentrül.

- A NYEST APO, a NYEST ANYO és a kis NYEST. - Felelte, s abban a pillanatban már benn is termett. Odaugrott az ágyhoz és bekapta a nagymamát lázmérőstül,

tundrabugyistül, sőt még a közméteszedő cipőjét is lenyelte. Gyorsan felhajtotta rá a lábvizet, s bebújt az ágyba, mert már Peroska igen közel járt. Meg is jött, pár percen belül.

- Szia nagy! Hoztam egy kis piát - mondta vidáman, s hirtelen ledöbbenődött:

döb-döb!

- Nagyi milyen betegséged van neked. Akkora lett az orrod, hogy szerintem ki kell menni a tisztásra, ha meg akarsz fordulni.

- Sajnos az áremelkedés miatt már annyit lógattam az orrom, hogy megnyúlt.

- A szemed meg akkora, mint egy szabadnapos teniszlabda.

- Azért kislányom, hogy jobban lássalak.

- A füled meg akkora lett, hogy a denevér éhen halna, mire kitalálna.

- Igen Peroska, hogy jobban halljalak.

- A szád meg akkora, mint egy kitaposott kozáksapka.

- Hogy jobban bekaphassalak - mondta, s be is kapta, mert már unta a dumáját.

Utána magára húzta a paplant, s nagy horkolások közepette elszunnyadt. Olyan hangosan horkolt, hogy a

közelben bókászó részeg erdőkerülő azt hitte, a nagymama most fűrészel le az ágy lábát, hogy mélyebben tudjon aludni. Be is kukkantott hozzá, hogy segítsen neki. Meg is döbbenődött ám iszonyúan, amikor az ágyban nagymama helyett Romulus és Rémus anyját pillantotta meg.

- Na te gonosz farkancs, nem vagy te olyan erős, mint büdös - mondta, és orra vágta, mint vakondokot a rotációs kapa. Utána felvágta a gyomrát és kiségi tette belőle a nagymamát és Peroskát. Aztán telerakták a gyomrát R-GO lemezekkel, s összevarrták. Ebbe az ordas bele is dőglött.

Azt mesélik, hogy valamivel később egy másik ordas újra csak próbálkozott Peroskánál, de az már gyors- és géplakatosként dolgozott a bivalyöröcsőgei textilfonónál.

Végeztél a vizsgákkal? Itt az ideje, hogy a nyárra gondolj! Utazz az Isztriára júl. 5 - 10. vagy aug. 21 - 28-ig! 8 nap 7 éjszaka 9600 Ft!!!

Elhelyezés: apartmanokban

(zuhanyzó, WC, konyha)

Utazás: autóbusszal

Fakultatív programok!
Felvilágosítás, jelentkezés:
POTE Diákirodán Peti Rékánál.

ÉLJEN PORECSI

HARMADIK SZÍNHÁZ

A Szolnoki Sziglleti Színház
vendégjátéka

1993. február 22-én F/1 és F/2 bérlet,
valamint 23-án F/3 és B bérlet
este 7 órakor

Samuel Beckett:

Godot-ra várva

Jegyek a Diákirodán és a
helyszínen válthatók

CONFABULA POTE Orvostanhallgatók lapja

Kiadja: POTE Hallgatói Önkormányzat

Felölős szerkesztő: Deák Péter

Főszerkesztő: Balatincz Péter

Lektorálta: Peti Réka

Nyomdai munkálatai: Molnár Csaba

Szerkesztőség: POTE Diákiroda Pécs, Szigeti út 12. T.: (72)-84-122/1541